

Sadržaj

Događaji

Saopćenja za javnost

Konkursi

Linija za pomoć novinarima

Plan aktivnosti za naredni mjesec

Mediji i izbori

Prodoše još jedni izbori u BiH

Piše: Rubina Čengić

Politika drumom, narod - šumom!

Piše: Mirsad Behram

Intervju: Tanja Topić - „Mediji su kao nikad do sada bili u interesu građana“

Izbori 2012 - pobjeda „glupana“

Piše: Aleksandar Trifunović

Gora prošlost / Dobro došli u 1992.

Piše: Ahmed Burić

Događaji

27.09.2012.

U Klubu novinara Banjaluka održana debata o slobodi pristupa informacijama

Povodom Međunarodnog dana slobode pristupa informacijama u Klubu novinara BHN u Banjaluci organizovana je debata „Imam pravo da znam“ u kojoj je učestvovalo 15 novinara, aktivista NVO sektora, portparola, pravnika i politikologa. Debatu su organizovali Udruženje BH novinari – Klub novinara Banjaluka i Transparency International BiH.

Vidi cijeli članak

27.09.2012.

OSCE traži neovisnost javnih emitera u BiH

Predstavnica OSCE-a za slobodu medija Dunja Mijatović, šef misije OSCE-a u BiH ambasador Fletcher Burton i šef Delegacije Evropske unije u BiH ambasador Peter Sorensen pozvali su na provedbu reformi zakonodavstva, kojima će se osigurati neovisnost emitera i regulatora emitera u BiH.

Vidi cijeli članak

Uvodnik

Završile se još jedni izbori u BiH. Bilo je zanimljivo gledati na televizijama pojavljivanje vođa političkih partija koji su svečano i uz prikladnu scenografiju, saopštavali izbornu pobjedu. Sudeći po izjavama političkih lidera svi su pobjednici, svi idu naprijed, svi su najsnažniji, svima je dosta loše vlasti.

Građani su zainteresovani za egzistencijalna pitanja i to su pokazali na izborima. Nažalost, jakih političkih alternativa u BiH nema. Birači vrte začarani krug pa su glasove opet dobile stranke devedesetih. Možda bude bolje. Ipak, za razliku od opštih izbora (iako su ih tako predstavljale političke stranke) 7. oktobra građani su imali priliku da glasaju za pojedince, a ne za stranku. Takođe je izabrano i nekoliko nezavisnih kandidata što je možda i najveće iznenađenje izbora.

Za medijsku zajednicu veliko iznenađenje je i činjenica da Regulatorna agencija za komunikacije (RAK) i Vijeće za štampu u BiH ove godine nisu imali puno intervencija i žalbi za neprofesionalno izvještavanje, huškanje i potpirivanje međunacionalnih tenzija. Za razliku od prošlih predizbornih kampanja, ovaj put pravila izbornog izvještavanja su se uglavnom poštovala. Mediji su posao obavljali rutinski, bez entuzijazma da se istraže programi stranaka, kritikuju kandidati i stranke, otvore problemi lokalne zajednice...

Monitoring medija sa fokusom na govor mržnje i huškanje, kojeg provodi Udruženje BH novinari, pokazuje da nije bilo otvorenog govora mržnje u predizbornoj kampanji, ali ga je ipak bilo na forumima, pojedinim portalima i izjavama političara koje su mediji prenosili. Pojedini političari su se, po inerciji, vrijeđali te govorili kako mrze državu u kojoj žive, kako priželjukuju njen raspad i negirali genocid u Srebrenici, što možda nije jezik mržnje ali predstavlja najgrublje vrijeđanje žrtava proteklog rata i stvaranje atmosfere straha i nesigurnosti. Činjenica da nije bilo nikakvih sankcija ni protesta zbog ovakvih izjava, pokazuje kako je takav javni dijalog postao prihvatljiv i normalan.

Detaljnije o predizbornom dijalogu, predizbornim šatorima, kandidatima, obećanjima, pobjednicima i medijima u E-novinaru pišu iskusni dugogodišnji novinari i analitičari.

Adis Šušnjar, Udruženje/udruga BH Novinari

Mediji i izbori

Prodoše još jedni izbori u BiH

Rezultati neočekivani, na svim stranama ostao strah

Piše: Rubina Čengić

Prođe predizborna kampanja i završile se još jedni izbori u BiH. Rezultati su za mnoge neočekivani ili iznenađujući jer je malo onih koji su se održali tamo gdje su bili, a ima i onih koji su zabilježili rezultat bolji, ali i gori nego su i snovima očekivali.

Nenavijački raspoloženi posmatrači kažu da su rezultati «užasni, ali dobri: užasni jer su pobijedile stranke iz 1992. godine, ali dobri jer su bahatima podrezana krila».

Najvažnije što se pokazalo jeste da ni prisutnost u medijima, ni skupi predizborni skupovi i ulizivanje nisu način da se dođe do birača. Pobijedio je faktor x, a analitičari će narednih godina proučavati šta je to.

Andrić je davno napisao da «čim jedna vlada osjeti potrebu da svojim građanima obećava putem plakata mir i blagostanje, treba biti na oprezu

Događaji

26.09.2012.

Održana debata o etičkom kodeksu u Zenici

Etički kodeks koji bi trebao biti obavezan za sve novinare kao mjerilo profesionalnosti i odgovornosti novinara prema javnosti u zadnje vrijeme postaje samo mrtvo slovo na papiru, upozorili su učesnici debate "Etički i profesionalni standardi u novinarstvu" održane u Zenici u organizaciji Kluba novinara Zenica.

Vidi cijeli članak

25.09.2012.

Konferencija o govoru mržnje, nacionalizmu i populizmu u bh. javnosti i medijima

Veće učešće pravosuđa u sankcionisanju govora mržnje, provođenje postojećih zakona i samoregulacija medija samo su neki od načina kako da se stane u kraj sa nacionalizmu, populizmu i govoru mržnje u medijima, poručeno je sa skupa kojeg je u Sarajevu organizovalo Vijeće Evrope. Sloboda pristupa informacijama i sloboda izražavanja su jedna od temeljnih ljudskih prava, a mediji u tome imaju veliku ulogu.

Vidi cijeli članak

24.09.2012.

Predstavljen Izvještaj u sjeni o medijskim slobodama u BiH

Izvještaj u sjeni o medijskim slobodama u BiH zasnovan na 27 indikatora Vijeća Evrope za medije u demokratskom društvu, kojeg su pripremili Udruženje/udruga "BH novinari" i Vijeće za štampu u BiH u saradnji sa Civil Rights Defenders (CRD), predstavljen je u sarajevskom Media centru.

Vidi cijeli članak

Čudi što je ove godine Centralna izborna komisija BiH zabranila da kandidati u prijave uz ime upisuju i nadimak. (Mnogi su se bunili zbog toga uz obrazloženje da ih ljudi znaju samo po nadimku kao, recimo, Času ili Lopova.) Izgleda da ih je CIK BiH spašavao od njih samih, ali izgleda da onaj ko misli da zna da obnaša vlast misli da zna i šta je najbolje za njega! Potom parole: «kuća do kuće», «idemo naprijed», «rajin izbor», «dosta je loše vlasti»... Čak je i sam Valentin Incko izjavio da je «neprijatno iznenađen frazama u parolama».

«Pa to su sve same prazne parole kao recimo... recimo bolja budućnost naprimjer», rekao je Incko gostujući na nekoj od televizija.

Onda elementarna nepismenost: oktobar = rujan, čovijek = čovjek, riješenja = rješenja....

A programi? To su bile najstrože čuvane predizborne tajne! Malo ko je imao javne jasne planove za četiri godine rada u lokalnoj zajednici, a bilo je svega: od ubijanja pasa i više kulturnih ustanova preko termalnih bazena do plasmana Želje u evropsku ligu šampiona! Mnogo je bilo i onih što

i očekivati obrnuto od toga» i kao da je upravo to sada došlo do glava birača.

U predizbornoj kampanji je učestvovalo više od 30 hiljada kandidata za oko 4 hiljade pozicija (135 načelnika, 5 gradonačelnika, vijećnici u 140 opština i skupština i gradonačelnik distrikta Brčko).

Kampanja je počela 7. septembra, ali realno mnogo prije toga. Do zvaničnog početka ogledala se u optužbama, prijetnjama, najavama smjena, smjenama, hapšenjima... Nemali je broj onih koji su po ko zna koji put govorili da će ova kampanja biti gora nego ijedna prošla.

Na listama su se pojavili ljudi koje niko nikada tamo očekivao ne bi, a bilo je svega: policajaca, profesora, nezaposlenih, mladih starih... Obrazovanih u zemlji i svijetu: od ljudskih prava u Vašingtonu preko vojne akademije u Bangladešu do ekonomije u Japanu. Svi su se, ili skoro svi, na jamboplakatima predstavili u najljepšem izdanju: lijepa odijela, frizure, šminka, izbrijana lica, osmjesi... Bilo je onih za koje su i hodže molile da im se plakati malo zakrenu prema njihovim prozorima da bolje vide osmeh i poprse, ali i onih koje su roditelji pokazivali neposlušnoj djeci upozoravajući ih da će, ako ne budu dobri, kada porastu tako izgledati.

Onda imena, odnosno nadimci: Časa. Čuna, Švabo, Lopov, Glavić, Baja... Ne

Da li su ovi rezultati izbora dobri na bilo koji način? Nisu!

Dobro je što su SNSD, SDP i SBB BiH zabilježili loš rezultat jer: SNSD je sasvim privatizovao RS i sve u njoj, SDP je to pokušao u FBiH,

a SBB BiH je još uvijek politička misterija jer niko ne zna šta su stvarne političke namjere lidera te stranke, osim ako i on ne želi da nešto privatizuje, zemlju u cjelini ili barem neki od sektora.

Koliko god su se od 1995-te do danas promijenile, stranke-pobjednice su stranke koje su vodile rat i koje se najvećim dijelom nisu odrekle svojih zahtjeva iz tog doba. SDS nikada nije priznao da je u svojim redovima imao ratne zločince, za njih Radovan Karadžić i Ratko Mladić nisu krivi, a jedini koji je priznao genocid u Srebrenici je odavno van te partije. HDZ ne odustaje od zahtjeva za trećim, četvrtim ili petim entitetom – samo nek' je hrvatski i nek' je sve u njemu hrvatsko i nek' oni u njemu kontrolišu sve tokove, prvenstveno tokove novca; ni oni se ne odriču svojih ratnih zločinaca, a nisu se potrudili ni oko uklanjanja kriminalaca iz svojih redova. SDA je pokazala najviše demokratije unutar svojih redova, najpragmatičnije traga za nekim kompromisnim političkim putem (možda je ideja o uređenju u BiH kao države u dva nivoa - država i opštine - najlogičnije i najbolje, ali nije realno), ali još uvijek ne uspijeva da svoje redove očisti od sitnih kriminalaca i pojedinaca sklonih lopovluku i malverzacijama i pojedinaca sa ratnim «zaslugama», ne zna da vodi kadrovsku politiku i ne uspijeva da nauči da u BiH ipak žive tri naroda i da niko ne može i ne smije biti dominantan, da nije u redu da član Predsjedništva BiH pred UN-om naziva selam jer on tamo govori u ime tri naroda i u ime manjina i građana!

No ovi rezultati će značajno uticati na više nivoje vlasti i bojati se da to neće biti na konstruktivan način jer sad se sreću ranjeni lavovi i prpošni pauni, a svi znaju sve o svima!

Najtužniji rezultat ovih izbora ipak je to što među izabranim nema malih stranaka, ni pojedinačni slučaj da u nekoj opštini pokaže šta mogu i znaju. To je loše za cijelu zemlju i demokratiju generalno, jer bez njih nema osjetljivih jezičaka na vagama odlučivanja.

No iznenađenja u BiH su uvijek moguća!

Saopćenja

09.10.2012.

Prijetnje smrću novinaru Siniši Vukeliću
Udruženje/udruga BH novinari i Linija za pomoć novinarima su najoštrije osudili postupak banjalučkog biznismena Mile Radišića, koji je Siniši Vukeliću, novinaru Alternativne televizije i predsjedniku Kluba novinara BHN Banjaluka, prijetio ubistvom i najgrublje ga vrijeđao.

Vidi cijeli članak

su promašili temu, pa su najavljivali treći entitet, srpsku državu ili novi Ustav BiH. U svakom slučaju niko se nije pojavio na zatvaranju Zemaljskog muzeja u

Sarajevu! Lako bi bilo reći da je bilo najmanje jasnih i realnih programa i planova, ali ko zna danas šta će biti realno sutra? Eno SDP je 2010-te obećao «državu za čovjeka» i sad ni države ni čovjeka, a u Zenici je načelnik obećao transverzalu G5 i svi se bacali od šege, ali tamo se sada gradi!

I na kraju mediji! Generalno gledano, medijsko praćenje kampanja za lokalne izbore je teško osmisliti: mnogo opština, mnogo kandidata, mnogo različitih problema i mnogo različitih programa ili pristupa (ako ih ima)... Za ovu kampanju se često čulo da odavno nije bilo važnijih izbora, a manjeg interesa medija! Kao prvo: niko se nije potrudio da predizborni program prilagodi slijepima ili gluhima. Kao drugo, nije se stekao utisak da je medijima uopšte stalo da predstave kandidate u bilo kakvom svjetlu osim onih redakcija koje su se davno svrstale, pa

i one su često više govorile loše o protivnicima nego dobro o svojim «štićenicima». Inače, jezika mržnje je bilo manje nego inače tokom predizbornih kampanja, ali su velike partije vodile negativne kampanje govoreći više loše o drugim velikim nego dobro o sebi. Male partije su nudile neke programe i planove, otvarale probleme i kao tražile rješenja, ali nisu bili baš vidljivi. Najmanje vidljive su bile žene! No rezultati izbora su pokazali da nije važno šta objavljuju mediji jer da jeste nedvosmisleno bi pobijedili SNSD, SBB BiH i možda još neko... Čudan je put do srca birača!

Zanimljiv je bilo vidjeti u tv-programima da nisu svi političari/kandidati našminkani, u odijelima i skupim automobilima, nego da ima nekih običnih ljudi u do-trajalim pletenim džemperima i očima u kojima nema

bijesa, nego samo strah i pomalo nade, ali takvih nema među pobjednicima.

Na kraju: političke partije su rezultate imale prije CIK-a BiH koja je za ovaj cirkus... pardon, ciklus potrošila oko 7 miliona KM. Možda je logično da su stranke bile učinkovitije jer su one su izgleda za plakatiranje i propagandu potrošile oko 9 miliona KM (ali finansijski izvještaji dolaze kasnije). Među pobjednicima ili izabranima ima načelnika sa 96 osvojenih glasova (Istočni Mostar), onih koji su osvojili 100 posto glasova jer su bili jedini kandidati (Neum), ali i onih koji su osvojili samo jedan glas – svoj (Jezero), a među pobjednicima je jedan pokrivena žena, Amra Babić iz Visokog, prva pokrivena načelnica opštine u Evropi.

A poslije izbora? Strah! Oni koji su izgubili boje se odmazde u svojim strankama, pa se već pravdaju da su ih stranke napustile. Oni koji su pobijedili boje se da će lako biti smijenjeni. Oni koji su birali boje se da će izabrani zaboraviti obećanja ili da će ovi što su izabrani osjećaj za pod i plafon!

Ostaje i pitanje hoće li iko ikada pokrenuti pitanje odgovornosti za one što su na lokalne skupove van radnog vremena išli u službenim automobilima?

U svakom slučaju, u zemlji u kojoj na tri i po miliona stanovnika djeluje 190 partija očekivalo se više inventivnosti i mašte, ali tako je - kako je, sad valja čekati nove izbore!

Politika drumom, narod – šumom!

Piše: Mirsad Behram

Protekli izbori u Bosni i Hercegovini odavno više nisu tako zanimljivi Bosancima i Hercegovcima, ali zato jesu bili našim susjedima i komšijama, te strancima, koje su njihove diplomatske karijere dovele na ove uvijek zanimljive balkanske prostore.

Naime, nekoliko dana uoči izbora, na internet portalima u susjedstvu i komšiluku, te na svjetskim internet medijima, moglo se pročitati niz - blago rečeno šaljivih - članaka na račun nivoa i kvaliteta predizborne kampanje za protekle lokalne izbore u BiH.

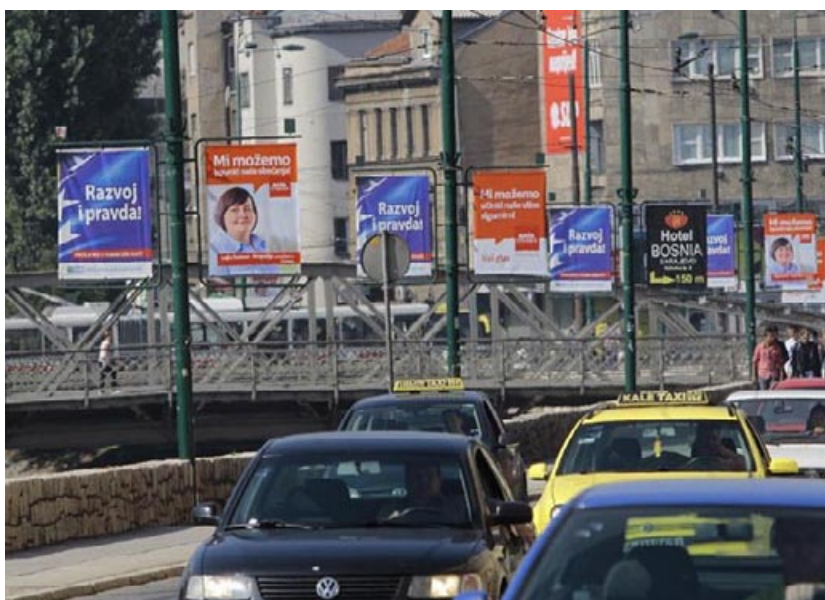
Tako nam se svijet smije, jer je naša predizborna kampanja bila pravi "teatar apsurdna", uz "galeriju" likova koji kao da su izašli iz nekog novog do sada neviđenog nastavka "Top liste nadrealista". Nezapamćeno bizarne izjave pojavljivale su se na dnevnoj bazi, predizborni spotovi izazivali podsmijeh, a šareni, amaterski, tragikomični i ponekad polupismeni plakati tjerali su na gorak smijeh. Ukratko, lokalni izbori u Bosni bili su pravi hit, kako je to ocijenio jedan od portala iz susjedstva.

Ako se imalo pročačka ispod površine, dao se uočiti nesklad između tema o kojima se govorilo i same suštine lokalnih izbora. Umjesto da su kandidati diskutirali o kvalitetu, recimo vodosnabdijevanja, boljoj opskrbi strujom, unaprjeđenju infrastrukture uopće ili stvaranju boljih uslova za dovođenje ulagača i otvaranje novih radnih mjesta i sličnih tema, oni su se uporno bavili "visokom politikom". Prodavala se magla u obliku tzv. "visokih tema" uz poruke o novoj-starjoj ugroženosti narodâ, države, entiteta, dok su u drugom planu bili stvarni problemi prosječnog glasača: nezaposlenost, katastrofalno stanje bh. društva, apatija, preskupa administracija... Ko je s kim u savezu, a ko protiv koga, više nije jasno ni ovdašnjim političkim analitičarima, a ideološke granice - ako ih je ikada i bilo - nestale su poput grenlandskog leda usljed globalnog zagrijavanja.

I dok narod brinu vijesti o posljedicama suše i poskupljenju goriva, energenata, osnovnih namirnica i svega drugog - odnosno života općenito - dotle političare brinu odluke ustavnog suda, jer one - u suštini - znače ko će zasjesti u fotelje, ko će na evropski plaćene funkcije da vlada osiromašnim narodom koji živi standardom nerazvijenih afričkih zemalja. U svemu tome posebna priča je Mostar. U tom gradu nije bilo izbora, jer se ovdašnji političari i dalje ne mogu dogovoriti po kojim će se izbornim pravilima glasati. HDZ bi da u Mostaru vlada većina, a to je upravo ono što ne žele na entitetskom i državnom nivou, dok bi SDA paritet, kojeg ipak ne spominju u nekim drugim sredinama gdje komotno vladaju. Ovdje je problem čiji će spomenici stajati pred Vijećnicom, koja zjapi prazna, iako je u njenu obnovu "skršeno" za običnog čovjeka "brdo para". U Mostaru je po nacionalnom ključu podijeljeno sve što se moglo i dalo podijeliti, a jednonacionalni simboli su vam samo orijentir u kojem dijelu grada se nalazite.

Zbog svega toga i zakovanih stavova velikih stranaka u Mostaru – još nema izbora. O političkoj dimenziji tek

će biti riječi, jer bi Mostar mogao utonuti u još veću krizu nastavi li se neproduktivna politika maksimalističkih zahtjeva. Jedno je ipak jasno: u bh. loncu definitivno nema nevinih. Za političare i stranke znamo, ali ni glasači se ne mogu pohvaliti prevelikom entuzijazmom i konstruktivnim pristupom. Ako je suditi po njihovim reakcijama na društvenim mrežama i žučnim te nerijetko uz psovke objavljenim komentarima na političke vijesti, reklo bi se da su itekako angažirani! No u stvarnosti radi se apatiji i pogrešno usmjerenom bijesu, koji se savršeno uklapa u već skrojene kalupe navodne odbrane nacionalnih interesa. Kako se moglo i pretpostaviti, i na ovim izborima smo manje glasali, a više se međusobno prebrojavali.

Intervju

Tanja Topić

„Mediji su kao nikad do sada bili u interesu građana“

Tanja Topić, politička analitičarka iz Banjaluke, kaže da su građanima dosadile nacionalne priče i estradne kampanje i da su ovaj put glasali zahtijevajući bolji životni standard. Ističe da su građani glasali protiv vladajuće partije ali su glasove dobile opozicione partije koje nemaju drugačiju viziju i program od stranka na vlasti. Kaže da su mediji tokom ove predizborna kampanje, kao nikad do sada, bili u interesu javnosti i da se primjećuje trend sazrijevanja u medijima. Prema njenim riječima oni su takođe pomogli građanima da razumiju izborne procese i važnost izlaska na izbore što se odrazilo na velik odziv građana.

E-novinar: Da li su vas iznenadili rezultati izbora? Kažnjene su vladajuće partije, u nekim mjestima pobijedili su nezavisni kandidati. Da li su se građani počeli buditi?

Topić: I da i ne. Neke trendove i pravce sam očekivala, a nekim rezultatima sam ipak iznenađena. Iznenađena sam velikim odzivom građana, kao i većim padom posebno SNSD-a u Republici Srpskoj. Svi smo predviđali da će do njega doći, ali ne u ovolikoj mjeri. Teško je reći da su se građani počeli buditi. Mislim da je ovo glasanje bilo glasanje PROTIV. Očito su rekli dosta nekim postupcima, političkom ponašanju, pokazali su da ih partije ipak ne mogu toliko potcjenjivati. Pitanje je šta su ponudile opozicione partije, mislim ne kvalitativno drugačiju viziju i program, a dobro su prošli na krilima kažnjavanja vladajućih. Sem toga, vidimo da su opet dominantne nacionalne stranke u sve tri etničke skupine. Da li je to znak buđenja, pa nisam baš sigurna.

E-novinar: Kakve sad promjene možemo očekivati na višim nivoima vlasti nakon lokalnih izbora?

Topić: Rezultati izbora su se čekali, zapravo, pojedine partije su ga čekale, kako bi kroz taj legitimitet preduzele promjene i određene radnje na višim nivoima. Mislim da je moguće stvaranje nove parlamentarne većine, pa tako i novog saziva Savjeta ministra. Ključ je u rukama oba HDZ-a i od njihovog stava zavisi u kojem pravcu će to ići.

E-novinar: Kako ocjenjujete izbornu kampanju? Malo se govorilo o lokalnim temama?

Topić: Izborna kampanja nije bila prljava, kao neke prethodne. Na tribinama je palo dosta uvreda, ponižavanja, vrijeđanja i omalovažavanja političkih protivnika, mada ne u mjeri kao što je to bivalo ranije. U medijskom prostoru su se kandidati ponašali uljudnije. Problem je što je najveći dio političkih partija vodio kampanju kao da je riječ o opštim izborima, pa su se bavili ustavnim promjenama, sudbonosnim pitanjima za jedan narod etc. Mislim da ni glasači ne prepoznaju još uvijek bitnu razliku između opštih i lokalnih izbora. Njima je sve to isto. Ali ovog puta su ipak glasali prema životnom standardu i stanju u kojem žive. Ono je sve lošije, a za to su smatrali odgovornim stranke na vlasti. I kaznile su ih. Također mislim da su mnogima dosadile estradne kampanje, nacionalne priče, veselje pod šatorima, iako su masovno učestvovali na takvim stranačkim skupovima.

E-novinar: Da li ste zadovoljni izvještavanjem medija tokom kampanje? U kojoj mjeri su bili na strani glasača?

Topić: Mislim da se može primijetiti jedan trend sazrijevanja u medijima. Kao nikad do sad, pojedini mediji su radili u interesu javnosti i građana. Podsjećali su ih na ranija obećanja stranaka, analizirali šta su ti isti ljudi ispunili u svom mandatu, analizirali su da li su ta obećanja bila realna. Naravno, bilo je i medija koji su bili u službi određenih političkih opcija. Mislim da i to građani polako počinju prepoznavati. Izvještavanja medija generalno i uopšteno mogla su pomoći građanima da bolje razumiju procese, značaj njihovog sudjelovanja u izbornom procesu. Mislim da je tu ključ i velike izlaznosti. Jedan dio medija vodio je kampanju da građani izađu na izbore. I to je dobro.

Plan aktivnosti za ovaj i naredni mjesec:

- Osnivačka skupština Kluba novinara Tuzla

- Novinarske radionice u Bihaću, Doboju, Brčkom, Goraždu i Livnu

- Monitoring 25 medija sa fokusom na govor mržnje

- Početak projekta "Tematska edukacija mladih novinara i studenata novinarstva o slobodi izražavanja".

Izbori 2012

Pobjeda “glupana”

Piše: Aleksandar Trifunović

U noći izbornog dana, negdje u vrijeme crtanog filma, u 7 i 15, izbori su bili i zvanično završeni. Gotovo istovremeno, vjetar je poobarao većinu megalomanskih postera Slobodana Gavranovića, kandidata SNSD, koji je tokom kampanje smio da pogleda birače u oči samo sa billboarda. Čovjek koji nije došao ni na jednu debatu sa svojim protivkandidatima biće novi gradonačelnik Banjaluke. Iz njegovog štaba kažu da je pobjeda ubjedljiva. To je i neko novo viđenje matematike, jer najbliži kandidat opozicije, Dragan Čavić, bio mu je za petama tek za nekoliko procenata.

Dragan Čavić je pretrpio možda i najveće udare na jednog političkog kandidata od kada je izbora u Republici Srpskoj. Vodeći pojedinci SNSD-a su čak predlagali i njegovo strijeljanje.

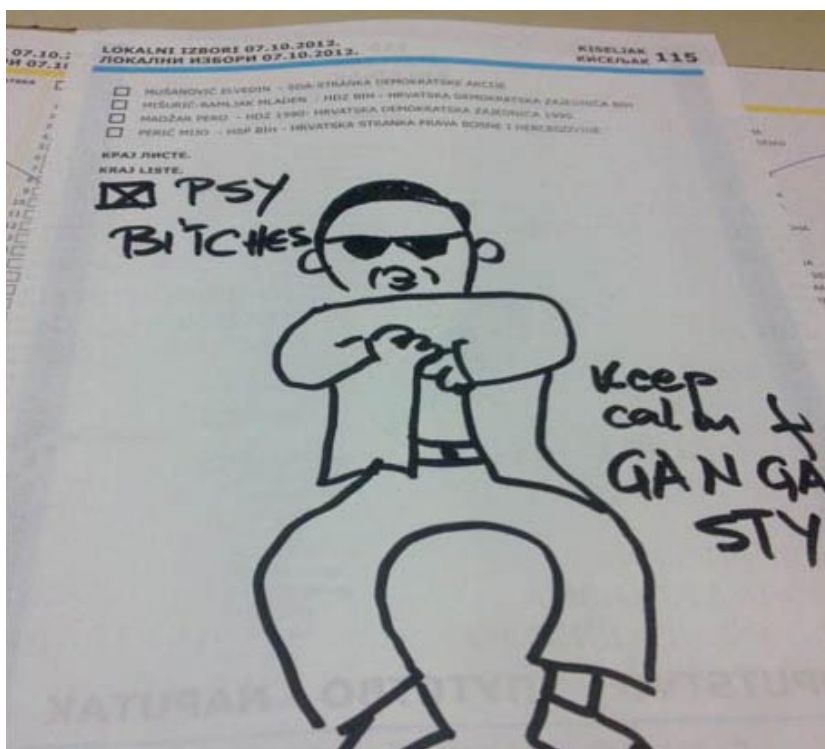
Gospodar Dodik je izjavio da nije čudo što su opet uzeli Banjaluku, jer toliko su uradili za ovaj grad koji su zatekli kao palanku, da narednih 20 godina ne moraju da rade ništa, a da će i dalje pobjeđivati na izborima. Dok je to govorio, na uho mu je pjevao Ministar Škrbić, a okolo su se grlili veseli poltroni, za astalima punim hrane i pića. Koloseum pobjednika, kako su nespretno nazvali svoju kampanju, niko ne pominje. Većina glavatih kandidata za načelnike izgubila je izbore i može doći po svoj poster sa početka kampanje. Nečemu valjda i posluži.

Ljutiti Rajko Vasić poraz SNSD-a pravdao je inteligencijom, tako što su po njemu inteligentni bili za SNSD, a manje inteligentni za ostale. Narod je, dakle, po Generalnom Sekretaru SNSD-a glupan, što i jeste način na koji ova partija svo vrijeme svoje vladavine tretira ljude.

SNSD je međutim izgubio od svojih nekadašnjih birača, od glupih, kako ih krsti Vasić. Ljudi su glasali protiv njih, ne za nekog drugog. Partija u kojoj je većina nekada vidjela šansu za promjene zauvijek je prokockala povjerenje ljudi, a u jednom trenutku mogli su da pokrenu cijelo društvo, jer imali su apsolutnu većinu. Umjesto toga, izabrali su da pokrenu svoje žiro račune, da ojačaju sumnjive tajkune i da potpuno obesmisle politički život, kupujući ogromnim donacijama većinu medija. Nije bilo dovoljno, glasači ovaj put nisu samo glasali, birali su.

U RTRS-ove bajke više ne vjeruju ni tamo gdje je to jedini televizijski signal.

Raspolagati tuđom mukom nije mala zaje-bancija, pjevao je Džoni. SNSD je manipulaciju tuđom mukom pretvorio u svoju jed-

Konkursi

European Press Prize. U cilju podrške kvalitetnom novinarstvu, sedam evropskih medijskih fondacija formirale su nagradu European Press Prize. Nagrada se dodjeljuje za novinare, reportere, urednike i kolumniste iz svih 47 evropskih zemalja. Rok za prijavu: 26.10.2012.

Opširnije

Konkurs UNICEF-a za najbolji novinarski rad. Tema konkursa je prevencija maloljetničkog nasilja i prestupništva, zaštita djece od zlostavljanja i nasilja, primjena alternativa lišavanju slobode za maloljetnike i njihova reintegracija u društvo.

Konkurs je otvoren za radove objavljene od 01. aprila do 20. novembra 2012. godine. Svaki novinarski rad koji ispunjava uslove konkursa, može prijaviti sam autor ili neko od urednika u medijima..

Opširnije

Konkurs za program „Mediji – posrednici među narodima“.

Njemačka fondacija Robert Bosch Stiftung u saradnji s berlinskom školom za novinare Berliner Journalisten-Schule raspisala je konkurs za program „Mediji – posrednici među narodima“ (Medien – Mittler zwischen den Völkern) za mlade novinare iz srednje i istočne Europe.

Program traje tri mjeseca, bavi se evropskim pitanjima, a polaznici upoznaju način rada nemačkih kolega nakon čega rade priloge ili za redakcije u kojima gostuju, ili za matične redakcije.

Opširnije

će u RS-u imati 36 načelnika. To Dodika, definitivno, vraća unazad i može spriječiti da nastavi ono što je započeo na državnom nivou: obustava smjene Zlatka Lagumdžije sa mjesta ministra vanjskih poslova već je skoro izvjesna stvar. Dodiku i SNSD-u, bez obzira što su ovo lokalni izbori, se valja debatirati i vratiti traženju bilo kakvog partnera s kojim bi mogao „složiti“ kakvu-takvu vlast, u narednih dvije godine. Toliko treba i SDP-u, da uhvati šta se bude dalo koji izlazi s tri ili četiri načelnika više nego na prošlim izborima, ali je izgubio neke važne strateške pozicije – prije svega sarajevsku Općinu Novi Grad i Bihać, gdje su SDA-ovi načelnici pomeli protukandidate.

U Federaciji, najzanimljivije će biti gledati kako će Radončić i SBB proći nakon pobjede SDA. Podsjetimo, SBB je s SDP-om krenuo u frontalnu borbu protiv najveće bošnjačke stranke, a SDA ostaje najjača. Što bi rekao onaj light buzdovan Amir Zukić – „pobijedili smo džematile“. Pa će, veli, u znak solidarnosti u žalovanju sa Zlatkom Lagumdžijom nositi crvenu kravatu. Što, ipak, znači da oni u SDA, još uvijek svojim najvećim din-dušmaninom smatraju Crvene iz Alipašine ulice. U tome će, naravno, konvertit sa devet života Radončić možda ponovo potražiti mjesto pod zelenim kišobranom SDA, „Snage Bosne“. Oni kakvi su, prelivode i lihvari, koji znaju šta su radili zadnjih dvadeset godina, mogu ga glatko primiti nazad – oni su ga, uostalom, i stvorili – tako da će u tim „specijalnim odnosima“ i biti i sapu-

inu pjesmu. I otpjevao ju je zauvijek.

Partija koja je krenula sa dva poslanika i u jednom trenutku dostigla natpolovičnu većinu političkog tala krenula je ka dole, nepovratno. Bez ideja, bez strategije i sa jalovim mantranjem manipulacije o ugroženosti naroda, ovo je i logičan slijed.

Šta dalje?

Ključ je u opljačkanom, prevarenom i zavedenom običnom čovjeku.

Ako i dalje na izbore bude gledao kao na jedini oblik svog političkog i građanskog angažmana, onda ništa. Sići će jedni, a doći će drugi. Ali ako bude tražio da se njegov izbor za promjene poštuje i ako bude uporan u traženju istih, onda možda do njih i dođe. A ovom društvu ne treba mnogo i ne trebaju velike prazne priče. Ovoj zemlji trebaju ljudi koji će znati da posade sjeme na neobrađenoj zemlji, da sačuvaju ovo malo šume i bistru vodu, da pokrenu selo, a ne samo puteve od sela ka gradu. Treba nam promocija solidarnosti na svim nivoima djelovanja. Treba da prestane podjela na nas i njih. Da se ispostave računi za potrošeno i računi za ono što će da se troši. Treba mi da vičemo na vlast i bunimo se, a ne obrnuto. Jer ovo je naša zemlja.

Onog trenutka kada svaka buduća vlast, ma koliko se nama lično dopadala ili ne, bude imala strah od naroda, nas ovakvih kakvi smo, tada će protesti biti nepotrebni, jer bićemo sa obje strane svjesni svojih prava, obaveza i odgovornosti, bićemo u permanentnom protestu spram onih koje plaćamo da budu naš servis. Trenutno smo jako daleko od toga, ali ne treba odustati, tim putem treba ići i svaki dan bar po kamenčić na taj puteljak staviti. Izbori su samo jedan od tih kamenčića, važan, ali ništa važniji od narednih kamenčića koje ćemo postaviti.

Gora prošlost / Dobro došli u 1992.

Piše: Ahmed Burić

Ovi izbori su pokazali da su jedna od rijetkih „uspješnih“ privrednih grana. Valjalo bi jednom objaviti cifru koja se u ovoj općoj krizi i besparici potroši na predizborne skupove. Nema sumnje da bi se od toga svako malo mogla pokrenuti nekakva proizvodnja, modernizirati bolnica ili unaprijediti škola, ali koga za to briga. Važno je da se štampaju plakati, i da igra mečka. Pred čijim će vratima zaigrati, zbog kompliciranog izbornog sistema i relativizacije rezultata, to još do kraja nije jasno, ali neki se tokovi već mogu nazrijeti.

Prva stvar se tiče toga da će ovi izbori morati utjecati na vlast na državnom nivou. Ukupno, ispada da je najveći gubitnik izbora SNSD, kojem su SDS i koalicija PDP-a i Čavićevog DNS-a uzeli vlast u velikom broju općina. Ispada da

Linija za pomoć novinarima

Aktuelni slučajevi:

1. Slučaj Dragica Vukalo - RTRS

- Dragica Vukalo protiv RTRS. Pred Osnovnim sudom Banja Luka dana 10.10.2012. godine, ročište odgođeno.

2. Slučaj Štefica Galić - fizički napad, kleveta

- Općinskom sudu Ljubuški upućena tužba radi naknade štete zbog klevete a u vezi sa brojnim natpisima na portalu ljubuski-online.

3. Siniša Vukelić - prijetnje ubistvom i vrijeđanje

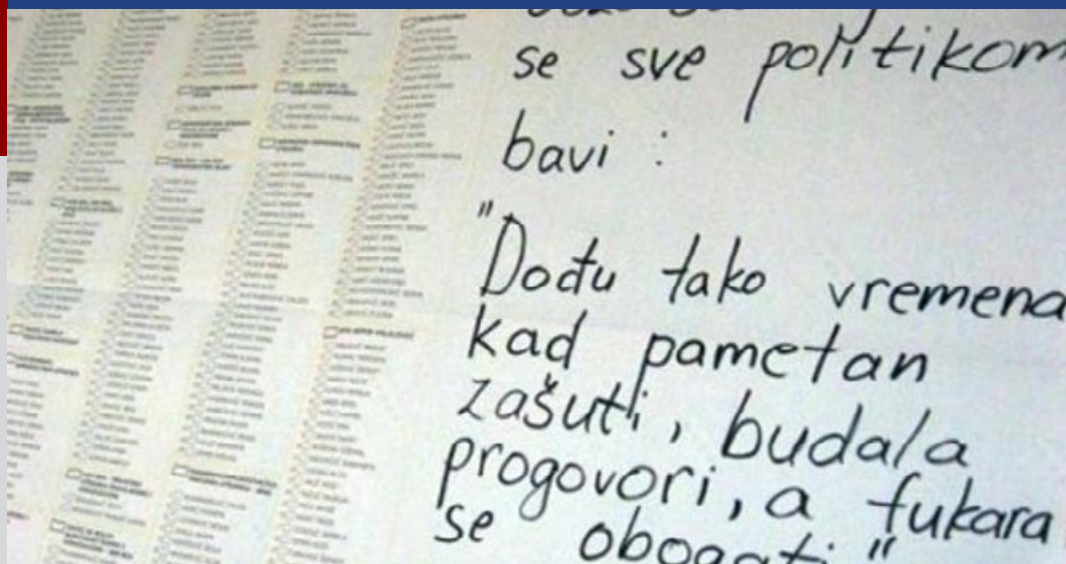
- Pokrenut slučaj. Objavljeno saopćenje za javnost, zatraženo od policije da ubrza istragu i procesuiru osobu koja je prijetila novinaru.

Delegacija EU u BiH izuzetno je zabrinuta povodom tvrdnji da je novinaru Alternativne televizije Siniši Vukeliću priječeno smrću, rekao je portparol Delegacije EU u BiH i specijalnog predstavnika EU Endi Mekgafi.

Mekgafi je rekao da mediji i novinari pojedinci moraju biti pošteđeni nepotrebnih pritisaka. "Svaka zemlja koja se želi pridružiti EU mora pokazati da je u stanju da se pridržava principa slobode izražavanja", rekao je Mekgafi.

Predsjednik Narodne skupštine Republike Srpske Igor Radojičić izjavio je da novinari treba da imaju slobodu izražavanja u Srpskoj i BiH, te da je svaka vrsta prijetnji nedopustiva.

Opširnije

nice i komedije i farse. Istina, dio Radončićeve sudbine može biti u direktnoj vezi s onim što Naser Kellmendi otpjeva agentima DEA u Dubaiu. Ili će, kao i dosad, on pokazati najviši nivo kooperativnosti i ostati u sedlu.

Ono što se odmah vidi jeste da su ovi izbori povratak na staro. Skoro u 1992., jer opet najviše glasova imaju SDA, SDS "i dva HDZ-a, jedno oko u glavi", što bi rekli brutalno duhoviti Hercegovci.

E sad, je li to kazna za to što su u zadnje dvije godine SDP u Federaciji i SNSD u Republici Srpskoj učinili sve da ih se smatra istim ili gorim u odnosu na njihove prethodnike, ili je neizlazak velikog dijela biračkog tijela polučio ovakve rezultate, to ćemo još vidjeti, ali jedno je jasno.

U zemljama gdje budućnost nije izvjesna, svijest se okreće unazad. Uostalom, nije li tako bilo i u prethodnim izborima u Srbiji? Obećavani napredak nije stigao, i to je sasvim dovoljno da se naš čovjek okrene starom sistemu "vrijednosti", koji je, naravno, loš ali ne iziskuje nikakav mentalni napor. SDA je komotno mogao napraviti slogan: "Još dvadeset godina sa nama", i nimalo ne ugroziti svoju pobjedu. Rupe koje su sa sobom ostavili, birači očigledno vole više od mogućih zakrpi koje obećavaju njihovi protivnici. To je, u osnovi, mentalitet potčinjenog, ali u tome je njihova snaga. Znaju čime raspolažu.

Relativni neuspjeh "malih" stranaka u odnosu na to koliko ih se pojavilo na izborima – skinuli smo još jedan bizaran svjetski record – pokazuje da naš svijet politiku još uvijek shvaća kao (jeftino) sredstvo, a ne kao (viši) cilj.

U tom smislu, ovi rezultati ne trebaju iznenaditi. Dobro došli u goru prošlost, u 1992. godinu!

Preuzeto sa portala radiosarajevo.ba

Impressum

Redakcijski kolegij biltena

Velida Kulenović

Mirza Sadiković

Siniša Vukelić

Admir Kadrić

Vladimir Šušak

Alena Beširević

Urednik

Adis Šušnjar

Tehničko uređenje

Arman Fazlić

Udruženje/udruga BH Novinari

Kralja Tvrtka 5/5, Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Tel/Fax +387 33 223 818; + 387 33 443 072

e-mail: bhnovinari@bhnovinari.ba;

web: www.bhnovinari.ba